

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **M. G.**

o przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 3 lipca 2024 r.

kasacji wniesionych przez obrońcę i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 2 listopada 2022 r., sygn. akt

II AKa 46/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 21

marca 2022 r., sygn. akt II K 83/20

na podst. art. 519 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić kasacje obrońcy M. G. i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego M. M. bez rozpoznania;

2. zwolnić skazanego oraz oskarżyciela posiłkowego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa;

3. zarządzić zwrot M. M. uiszczonej opłaty od kasacji.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 21 marca 2022 roku, sygn. akt II K 83/20, uznano M. G. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1

k.k., za co wymierzono mu karę 12 lat pozbawienia wolności oraz przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. za które wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jednocześnie powyższe kary połączono i wymierzono M. G. karę łączną 13 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie to zaskarżone zostało przez prokuratora oraz obrońcę. W dniu 2 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 46/22, Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zmienił powyższy wyrok w ten sposób, że przypisane M. G. czyny stanowią jedno przestępstwo z art. 159 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 156 § 3 k.k. wymierzył mu karę 11 lat pozbawienia wolności.

Kasacje od tego rozstrzygnięcia wnieśli obrońca i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego. Zostały one zarejestrowane pod sygn. akt III K 376/23. Kasację w trybie art. 521 k.p.k. złożył również Prokurator Generalny, którego kasacja została zarejestrowana pod sygn. akt III K 498/23. Rozpoznając tę kasację, Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 20 czerwca 2024 roku na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

W aktualnym stanie sprawy kasacje obrońcy oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego stały się bezprzedmiotowe, a zatem należało pozostawić je bez rozpoznania.

Przepis art. 519 k.p.k. ustanawia regułę dopuszczalności wniesienia przez stronę kasacji od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. Możliwość ta odnosi się do kategorii orzeczeń, które przyjmują formę wyroku, są wydawane przez sąd odwoławczy i posiadają dwa powiązane ze sobą atrybuty, mianowicie są prawomocne i kończą postępowanie (J. Zagrodnik [w:] M. Burdzik, S. Głogowska, J. Karaźniewicz, M. Klejnowska, N. Majda, I. Palka, K. Sychta, K. Żyła, J. Zagrodnik, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, LEX/el. 2023, art. 519). W realiach niniejszej sprawy, wskutek wydania przez Sąd Najwyższy wyroku w dniu 20 czerwca 2024 roku, sygn. akt III K 498/23, w wyniku

rozpoznania kasacji Prokuratora Generalnego, oba powyżej wskazane atrybuty zaskarżonego przez obrońcę i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wyroku sądu odwoławczego upadły. Powyżej wspomniane orzeczenie Sądu Najwyższego stwierdzające zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej spowodowało bowiem, iż obecnie sprawa ponownie stanie się przedmiotem rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Upadek zaskarżonego kasacjami obrońcy i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 2 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 46/22 spowodował, że obecnie brak jest substratu zaskarżenia, pozwalającego na merytoryczne rozpoznanie tych kasacji, co nakazuje pozostawienie ich bez rozpoznania.

Kierując się względami słuszności, Sąd Najwyższy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 637a k.p.k. zwolnił oskarżonego M. G. oraz oskarżyciela posiłkowego M. M. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne, obciążając nimi Skarb Państwa. Powyższa decyzja implikowała konieczność zwrotu oskarżycielowi posiłkowemu uiszczonej opłaty od kasacji.

[PGW]

(r.g.)